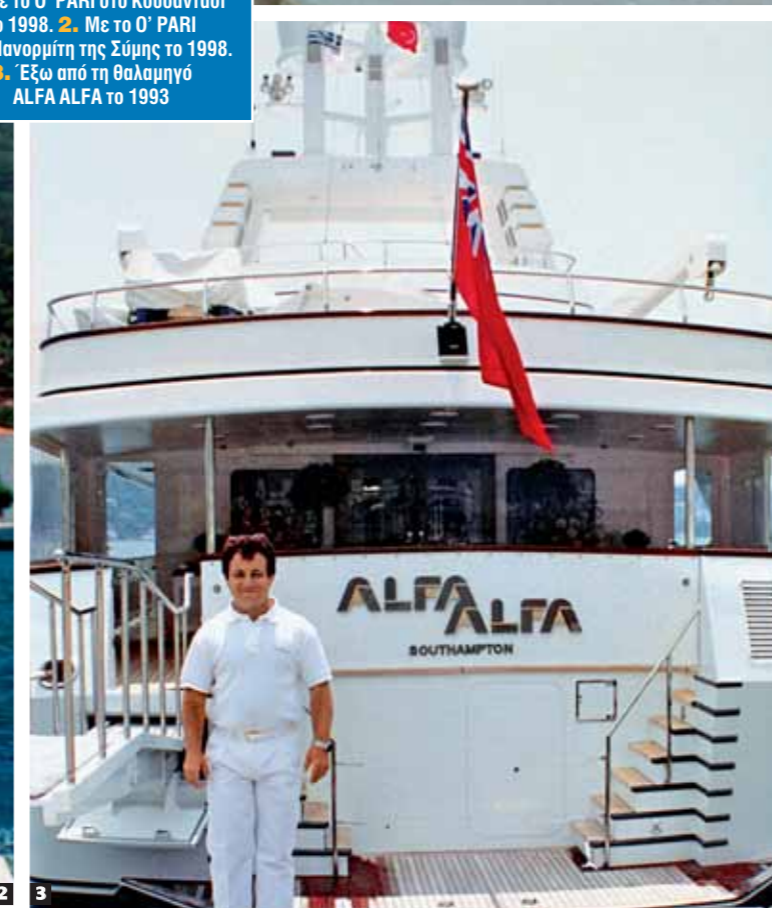

Γιώργος Τσέπας 35 χρόνια στην κουβέρτα

1. Με το O' PARI στο Κουσάντσαι το 1998. 2. Με το O' PARI στον Πανορμίτη της Σύμης το 1998. 3. Έξω από τη θαλαμηγό ALFA ALFA το 1993

Θαλασινή πορεία στην κουβέρτα, με κύριους σταθμούς σε πολυτελείς ιδιωτικές θαλαμηγούς. Δεκαετίες ταξιδιών σε πρώτο πρόσωπο, από την Κάρυστο και τη Μύκονο μέχρι το Μπαχρέιν και το Μπέργκεν της Νορβηγίας. Βασιλιάδες, πρωθυπουργοί, εφοπλιστές και καπετάνιοι, με φουρτούνες και μπουνάτσες, σε μια πηλημύρα αναμνήσεων από την πλούσια διαδρομή του ναυτικού Γιώγου Τσέπα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΓΙΑΣ

Όταν αναφερόμαστε σε Έλληνες ναυτικούς, ειδικά τα τελευταία χρόνια, εννοούμε συνήθως αξιωματικούς γέφυρας και μηχανής, ενίοτε και το πλήρωμα του ξενοδοχειακού. Μάλλον σπάνια θα πάει η κουβέρτα στους ναυτικούς της κουβέρτας, πόσο μάλλον σε όσους δουλεύουν ή δούλεψαν σε πλοία πέρα από τα αγαπημένα ποστάλια ή ακόμη και τα ποττοπόρα –που εδώ και χρόνια έχουν ξεχάσει πώς είναι τα ελληνικά πληρώματα, πέραν των

αξιωματικών. Πρόκειται για ναυτικούς που επί μακρόν αποτέλεσαν τη ραχοκοκαλιά των ελληνόκτητων πλοίων, αν και σήμερα τείνουν να εκλείψουν –τελευταίο κάστρο έμεινε η ακτοπλοΐα. Έλληνες ναυτικοί, όμως, επάνδρωσαν και επανδρώνουν και άλλες κατηγορίες πλοίων, όπως είναι οι θαλαμηγοί, ιδιωτικές και επαγγελματικές. Πλοία μικρότερα σε μέγεθος, κάποια ζηλευτά, ιστορικά και μοντέρνα, για όλα τα γούστα. Για πολλά χρόνια ταξίδεψε μ' αυτά ο Γιώργος Τσέπας. Πέρασε και από την ακτοπλοΐα, αλλά τον κέρ-

δισαν οι θαλαμηγοί· εκεί έζησε τις καλύτερες στιγμές του, ταξιδεύοντας στις θάλασσες του κόσμου. Ξεκίνησε καμαροτάκι, έγινε θαλαμηπόλος, μετά τζόβενο, ναύτης κι έφτασε λοστρόμος (ναύκληρος). Ας ακολουθήσουμε την πορεία του στη θάλασσα, όπως την περιγράφει ο ίδιος, σε πρώτο πρόσωπο:

«Γεννήθηκα το 1963 στον Πλατανιστό Καρυστίας. Τελείωσα το σχολείο και κατέβηκα στην Κάρυστο. Ξεκίνησα να δουλεύω στο καρνάγιο του

Γιάννη Ζάρρα, κάνοντας διάφορες βοηθητικές εργασίες, ξύσιμο στρειδώνας, καλαφίσιμα, μουράβιες, για περίπου δύο χρόνια. Για μικρό διάστημα πήγα στην οικοδομή. Στα 16 μου, ένας φίλος που δούλευε στην ιστορική θαλαμηγό MARALA μου πρότεινε να πάω εκεί. Πλοιοκτησίας τότε του Γάλλου Robert de Balkany, σκαρί του 1931, με μήκος 58 μέτρα, ταξιδεύει ακόμα και σήμερα με το ίδιο όνομα. Το πρώτο εξάμηνο πήγα ως καμαροτάκι. Μια δουλειά που δεν την αγάπησα, δεν μου άρεσε. Ξεμπαρκάρισα ▶